

«Ὁ λόγος ὃν ἀκούετε οὐκ ἔστιν ἐμός
ἀλλὰ τοῦ πέμψαντός με Πατρὸς». (Ἰωάν. 14:24)

«Καὶ ἐπλήσθησαν ἅπαντες Πνεύματος Ἁγίου,
καὶ ἤρξαντο λαλεῖν ἑτέροις γλώσσαις». (Πράξ. 2:4)

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

VOICE OF ORTHODOXY

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΕΚΔΟΣΙΣ ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΥΣΤΡΑΛΙΑΣ
Συντάσσεται ὑπὸ Ἐπιτροπῆς προνοία τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου
242 Cleveland St., Redfern, 2016. Tel. (02) 9690 6100

OFFICIAL PUBLICATION OF THE GREEK ORTHODOX
ARCHDIOCESE OF AUSTRALIA
Ἐτησία Συνδρομή - Annual Subscription \$ 20.00

VOLUME 37 No 7 - 9

Print Post Approved PP 24555000018

Τεύχος 413-415

Ἰούλιος-Σεπτέμβριος / July-August 2015

Η ΘΕΑΝΘΡΩΠΙΝΗ ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΑ ΜΑΣ

Υπό Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας Στυλιανού

Β'

Υστερα ἀπ' ὅσα ἐλέχθησαν πῶς πάνω, καταλαβαίνουμε καλλίτερα τίς διαφορές ἀνάμεσα στὸν προχριστιανικὸ καὶ τὸν χριστιανικὸ πολιτισμὸ μας. Ὁ πρῶτος εἶναι ἓνα στατικὸ δυναμικὸ -τί ὀξύμωρο σχῆμα!- πού μοιάζει μὲ ἀπολίθωμα, ἔτσι ὅπως βρῖσκεται σφραγισμένο, μὲ σφραγίδες ἐπτά, στὸ παρελθόν. Οἱ λίγοι σοφοὶ πού μποροῦν νά μᾶς «ξεναγήσουν» γιὰ λίγο σ' αὐτὸ τό ἰδεατὸ κόσμο, ἀπαιτοῦν ν' ἀνεβῶμε σέ μιά βαθμίδα πού θά μᾶς χωρίσει ἀπὸ τοὺς πολλοὺς. Ὁ χριστιανικὸς πολιτισμὸς μας, ἀντιθέτως, εἶναι ἓνα ρευστὰ σαρκωμένης ζωῆς πού κυλᾷ μέσα μας ἀέναα μέσῳ τῶν Μυστηρίων καὶ μᾶς καλεῖ νά κατεβῶμε, νά ταπεινωθῶμε γιὰ νά ζήσωμε τό θαῦμα. Ἡ μόνιμη συνοίκηση μὲ τοὺς Ἁγίους -πού εἶναι καθημερινὸ παρόν διὰ τῆς λατρείας- μᾶς ἐνώνει ὄχι ἀπλῶς μὲ ὅλο τό πλῆθος τῶν ἐπὶ γῆς πιστῶν, ἀλλὰ καὶ μὲ ὀλόκληρη τὴν ἀπέραντη κοινωρία τῶν Ἁγίων. Καὶ ἡ κοινωρία αὐτὴ περιλαμβάνει ὡς «ἐν Θεῷ συγκληρονόμους» τοὺς ζῶντες καὶ τοὺς κεκοιμημένους ἀδιακρίτως.

Σ' ἓνα τέτοιο πανόραμα πού εἶναι ἡ ἀπέραντη σκηνὴ τοῦ Θεοῦ, καὶ ὄχι ἡ περιορισμένη θεὰ καὶ θεωρία τοῦ κόσμου, δέν ἔχει πιά θέση ἡ ἀποτυχία καὶ ἡ ἀπώλεια. Ἐνα παράδειγμα: Ἐάν ἓνα ἄγαλμα σπάσει ἢ ἂν χαθεῖ ἓνα κλασσικὸ κείμενο, ἢ ζημιᾷ εἶναι ἀνεπανόρθωτη. Γιατί τό ἄγαλμα ἢ τό κείμενο στὸν κλασσικὸ κόσμο εἶναι αὐτοτελεῖ μεγέθη, καὶ ἡ ἀξία τους εἶναι αὐτὰ τὰ ἴδια. Στὸν Χριστιανισμὸ ἓνα εἰκόνισμα ἢ τὰ λείψανα τῶν Ἁγίων δέν ἀντιμετωπίζονται τέτοιους κινδύνους. Γιατί εἶναι σημεῖα ἀφειρησίας καὶ μέσα πρὸς μετάβαση στὸ ὑπερούσιο καὶ αἰώνιο. Τὸ εἰκόνισμα, κ' ἂν ἀκόμη θρυμματισθεῖ ἢ κ' ἂν χαθεῖ, θά θαυματουργήσει. Τὸ ἱερά λείψανα θριαμβεύουν ὄχι τόσοσὸν ὅταν εἶναι κλεισμένα καὶ ἄθικτα, ἀλλὰ πρὸ πάντων ὅταν θρυμματίζονται γιὰ νά θεμελιωθοῦν ναοί, νά ἐφοδιασθοῦν ἀντιμήνια, ὡστε νά καθαγιασθοῦν ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ ὀρίζοντος.

Ἐπειδὴ πιστεύουμε κατὰ τὸν ἴδιον τρόπο μὲ

OUR DIVINE - HUMAN HERITAGE

By Archbishop Stylanos of Australia

II

After what has been said above, the differences between our pre-Christian and our Christian culture are better understood. The first culture is a static dynamic - what an oxymoron! - that resembles a fossil, precisely as it is found sealed with seven seals in the past. The few wise persons, who can "guide" us for a while within this idealistic world, demand that we ascend up to a level that will detach us from the many. On the contrary, our Christian culture is a current of incarnated life that perpetually flows within us through the Mysteries and invites us to descend to become humble in order to live the miracle. The permanent cohabitation with the Saints - which is the daily present through worship - unites us not simply with all the multitude of the faithful on earth, but also with the entire boundless communion of Saints. Now this communion includes without distinction the living and the departed as "co-heirs in God."

Within such a panorama, which is the boundless tabernacle of God and not the limited view and vision of the world, failure and loss have no place. Let us bring an example: if a statue breaks or if a classic text is lost, the damage is irreparable, because the statue or the text in the classical world are self-sufficient and they constitute their value in themselves. In Christianity, an icon or the relics of the Saints do not face such dangers for they are starting points and means of transition to the super-essential and the eternal. The icon will work a miracle, even if it be broken or lost. And the holy relics will triumph not to much when they are locked or untouched, but especially when they are broken and used for the foundations of Churches, for the antimensia, for the sanctification of all points of the horizon.

Since we believe in the same manner as the Martyrs, the Confessors, the Fathers and the Teachers of the Church do, their feats in God do not leave us unconcerned, nor do they obliterate us. In celebrating again and again the annual commemoration of every Saint, we do not become bored by such repetition. Likewise in celebrating the Divine Liturgy and the bloodless sacrifice of the Eucharist continuously, we do not re-

τούς Μάρτυρες, τούς Όμολογητές, τούς Πατέρες καί Διδασκάλους τῆς Ἐκκλησίας, γι' αὐτό οἱ ἐν Θεῷ ἄθλοι τῶν δέν μᾶς ἀφήνουν ἀδιαφόρους, ἀλλά καί μήτε μᾶς ἐξουθενώνουν. Ἐορτάζοντας ξανά καί ξανά τήν ἐτήσια μνήμη τοῦ κάθε Ἁγίου, δέν ἔχουμε τό αἶσθημα τῆς πλήξεως πού γεννᾷ ἡ ἐπανάληψη. Ὅπως τελῶντας συνεχῶς τήν θεία Λειτουργία καί τήν ἀναίμακτον θυσίαν τῆς Εὐχαριστίας, δέν ἐπαναλαμβάνουμε μηχανικά τό ἴδιο πράγμα, ἀλλά βυθιζόμαστε ὄλο καί βαθύτερα, ὄλο καί πληρέστερα στήν γεύση τοῦ Μυστηρίου. Πόσες φορές θά ἀντέχαμε νά δοῦμε τήν Ἀντιγόνη τοῦ Σοφοκλέους ἢ τόν Οἰδίποδα Τύραννο, χωρίς νά πλήξουμε; Πόσες φορές θά διαβάζαμε εὐχαρίστως τήν Ὀδύσεια ἢ τήν Ἰλιάδα; Πόσες φορές θά ἐπισκεπτόμασταν τό ἴδιο Μουσεῖο; Τά πνευματικά μεγέθη τῆς προχριστιανικῆς Ἑλλάδος ἦταν εἰδῶλα, δηλαδή ἐνδοκοσμικά δημιουργήματα καί στατικές ἀντανakλάσεις μιᾶς πεπερασμένης ἀξίας (τοῦ ὠραίου, τοῦ ἀληθοῦς, τοῦ ἱεροῦ) ὅπως τήν συνέλαβε τό ἀνθρώπινο πνεῦμα σέ μιᾶ προνομιοῦχα ὥρα του. Τό εἰδῶλο ὅμως δέν μπορεῖ νά ἐκταθεῖ πέρα ἀπό τό συγκεκριμένο κτιστό πού ἀντανakλᾷ. Αὐτό ἄλλωστε θά πει εἰδῶλο! Κί' ἔτσι μονάχα μποροῦσε νά προκύψει ἕνας κόσμος κλασσικῆς τελειότητος, δηλαδή ἀκινήσιας. Μιά τέτοια στατική αὐτάρκεια καί πληρότητα δέν τήν γνωρίζει ὁ Χριστιανισμός. Μήτε τά Μυστήρια τῆς Ἐκκλησίας, μήτε οἱ ἱερεῖς Εἰκόνες, μήτε τά ἅγια Λείψανα εἶναι κλειστά καί στατικά μεγέθη. Τά Μυστήρια τρέφουν συνεχῶς καί ἐπαυξάνουν ὄλο καί περισσότερο τήν δωρεά τῆς χάριτος. Οἱ Εἰκόνες –στερούμενες τήν τρίτη διάσταση τῶν εἰδωλολατρικῶν ἀγαλμάτων– εἶναι ἡ ἀσίγαστη κραυγή καί κλήση πρὸς τήν ὀλοκλήρωση καί μεταμόρφωση πού ὑποσχέθηκε ὁ Θεός. Καί τά Λείψανα τῶν Ἁγίων εἶναι ὀχι μονάχα ὅ,τι χειροπιαστό ἐγκατέλειψαν πίσω τους πρὸς παρηγορία μας οἱ ἐν Κυρίῳ κοιμηθέντες, ἀλλά καί τό γεωμετρικό σχῆμα τῆς ἐν τῷ κόσμῳ Ἑλλείψεως, πού ἔχει ἀκόμη χωριστές τίς δύο ἐστίες καί συνεχῶς ἐπικαλεῖται τήν ταύτισή τους στό κέντρο τοῦ ἐν Θεῷ Κύκλου.

Ὅσοι ἀπό τούς ξένους γνώρισαν ἐπαρκῶς αὐτές τίς σωτήριες ἀλήθειες πού μᾶς χωρίζουν ἀπό τό προχριστιανικό παρελθόν μας καί τίς βιώνεισσιωπηλά

peat the same thing mechanically, but we delve more and more deeply, more and more fully into the taste of the Mystery. How many times would we bear seeing the Antigone of Sophocles or the Oedipus Tyrant, without being bored? How many times would we read with pleasure the Odyssey or the Iliad? How many times would we visit the same Museum? The spiritual treasures of pre-Christian Greece were idols, that is creations of an immanent nature, static reflections of a limited value (of the beautiful, of the true, of the holy) as the human spirit conceived it at one of its privileged times. Yet the idol cannot extend beyond the concrete created thing which it reflects. In any case, that is what an idol means! That is the only way that a world of classical perfection, namely of immobility, could be produced. Christianity does not know such a static self-sufficiency and fullness. Neither the Mysteries of the Church, nor the holy Icons, nor the sacred relics are closed and static values. The Mysteries continually feed and ever increase the gift of grace. The Icons - deprived of the third dimension of the idolatrous statues - are the unsilenced cry and challenge toward the consummation and the transfiguration which God promised. And the Relics of the Saints are not only whatever tangible those who departed in the Lord have left behind them for our consolation, but they are also the geometric form of the Ellipse in the world, that still keeps the two hearths separate and continually in involve their oneness in the centre of the circle in God.

Those of the foreigners who have sufficiently known these saving truths that separate us from our pre-Christian past, which the whole people of God experience silently in Orthodoxy, did not simply seek to visit Greece nostalgically, as tourists of its Classical grandeur. Nor were they, satisfied, simply by taking an interest in humanistic studies and research. They did something greater and overwhelming: they became Orthodox.

ὀλόκληρος ὁ λαός τοῦ Θεοῦ στήν Ὁρθοδοξία, δέν ζήτησαν ἀπλῶς νά πηγαينوέρχωνται νοσταλγικά στήν Ἑλλάδα, τουρίστες τοῦ κλασσικοῦ μεγαλείου της. Μήτε ἀρκέστηκαν στίς ἀνθρωπιστικές μελέτες καί σπουδές. Ἐκαμαν κάτι πληρέστερο καί συγκλονιστικότερο: ἔγιναν Ὁρθόδοξοι.

Reverend clergy with presenters and attendees at the Adult Faith Education Seminar in Brisbane (19-9-15).

Baptism: Meaning and Saving Effects

Dr Philip Kariatlis
Academic Director and Senior Lecturer in Theology
St Andrew's Greek Orthodox Theological College

In a previous article, we highlighted the centrality of baptism as a model for the Christian life. In this article our attention is turned towards presenting briefly, the Scriptural witness to baptism. This is especially significant today in light of the fact that some Christian Churches have done away with baptism, or practise it in a way which is not entirely congruent with the Scriptural witness. In so doing, the saving effects of baptism will be highlighted.

Pre-Christian and New Testament Origins

It would come as no surprise to discover that the word 'baptism' existed before New Testament times being readily found in ancient Greek writings. Indeed there is evidence of a derivative of the word 'baptism' already in the writings of Homer's *Odyssey* (8th cent. BC). Homer, for example wrote: "And as when a smith dips [βάπτει] a great axe or adze in cold water to temper it."¹ The large body of medical literature ascribed to Hippocrates (4th/5th century BC) has many examples of the verb βάπτω. Several examples include: "dipping [βάπτων] in cold water"² or "dipping sponges in hot water."³ Coupled with the two examples just mentioned, if one were to study the numerous examples of the derivatives of the word baptism found also in the writings of Plato and Aristotle, it could easily be concluded that in most cases the element into which an object was dipped was water. Accordingly, this demonstrates that baptism was simply related to dipping or immersing something or someone normally into water, but not exclusively so.

The Old Testament usage also means submersion or immersion of an object most commonly into water. One example is seen in the Old Testament book of *Judith* - a story of a Jewish woman who trusts in God and saves her fellow Israelites from their foreign conquerors. In this story, Judith is presented as praying every night and purifying herself as a sign of her commitment to God. The Old Testament writes: "She went out [of the tent] each night to the valley of Bethulia and immersed herself [ἐβαπτίζετο] at the spring of water in the camp." (*Jdt* 12:7). Another notable occurrence of the word βαπτίζω is the account of the cleansing of Naaman - a military commander - from leprosy in the book of *Kings* (2*Kings* 5:1-4). Here, we read that the prophet Elisha had commanded Naaman to 'immerse' himself - the word used in the Greek

Septuagint is ἐβαπτίσαστο - seven times in the river Jordan with a promise that he would be cured. This he did, we are told, and he was healed. Again, from these brief examples, it can easily be seen that the verb βαπτίζω signified a dipping, usually a thorough immersion of a person or an object in an element which more often than not was water. These antecedents to Christian baptism show that the New Testament basically retained this literal meaning of the word but at the same time 'christianised' it by infusing it with purifying and salvific connotations.

Within the writings of the New Testament, the centrality of baptism as the means by which one became a follower of Christ and a member of his community of salvation is clearly seen. Most importantly, baptism was a rite instituted by Christ himself. Firstly, it is foreshadowed by St John the Baptist who is depicted as paving the way for the coming of the Messiah, by baptising his followers with water as a sign of repentance, namely a commitment to a new way of life (cf. Mt 3:11). Clearly, St John's baptism acted as a precursor to Christian baptism. After his resurrection, in his great commission, Christ himself instructed his disciples to go out and make disciples of all nations "baptising them in the name of the Father, and of the Son and of the Holy Spirit" (Mt 28:19). This underscores the Trinitarian and ecclesiological dimensions of baptism. In the Gospel according to St Mark, the risen Lord underlines the centrality of baptism for salvation when he is depicted as saying: "The one who believes and is baptised will be saved" (Mk 16:15). The book of Acts and the Pauline epistles show that the apostles implemented Jesus' instruction for baptism. And so, upon receiving

1. Homer's *Odyssey* 9.393.
2. *De affectionibus interioribus* 7, 13-14.
3. *De moribus* 2, 22, 5.

the Holy Spirit on the day of Pentecost, the apostle Peter's message called for repentance and baptism "in the name of Jesus for the remission of sins." (Acts 2:38). On his way from Jerusalem to Gaza, a eunuch is made a follower of Christ by Philip the deacon through baptism (cf. Acts 8:36-38).⁴ All these texts show that, in the New Testament, the effects of baptism were twofold: firstly, baptism was seen to be a gracious act of God where believers were offered forgiveness of sins and given freedom from the rule of sin and death; secondly, it offered believers the gift of eternal life through being incorporated into the body of Christ, namely the Church and through the gift of the Holy Spirit.

Saving Effects of Baptism

In line with the biblical vision of baptism, the Eastern Orthodox Church continues to highlight the saving effects of baptism. In its teaching today, it claims that in being immersed in water, a person is given the means to encounter Christ. Accordingly, a catechumen's immersion in the font filled with water is not simply a symbol of the tomb of Christ but also of the womb of life. In this sense, baptism is often referred to as an encounter with Christ, and in this, the blessing of the water, which takes place in the service of baptism, becomes important. Generally speaking, as a basic element of the world - *prima materia* - water is understood to have regenerative powers. From a more theological perspective, the Church claims that when Jesus Christ accepted to be baptised in the Jordan by St John the Baptist, water took on a new significance. It was only after coming out of the water, that an epiphany or revelation of God as Father, Son and Holy Spirit, took place. Here, we see that water becomes the context of our encounter [συνάντησις] with God. The importance of water is clearly highlighted in one of the prayers in the service of baptism: "Therefore, loving King, be present now through the visitation of your Holy Spirit, and sanctify this water."⁵ In the same way that Christ immersed himself in human nature with his incarnation, the faithful, by being baptised with water, are immersed in the divine life of Christ and made one with him - enhypostasised in Christ - through the power of the Holy Spirit. Moreover, it is through this union by grace with Christ, that the newly baptised person is introduced into the life of the Church.

In the case of our baptism, the blessing of water that takes place in the service signifies our purification and reconciliation with God and ultimately, our

encounter with God. In one of the prayers of baptism, the priest prays for the water to be sanctified so that it may become "the grace of redemption... a fountain of incorruption, a gift of sanctification, a release from sins, a protection against infirmities."⁶ In this way, the baptismal water becomes a sign of life, indeed a means of our rebirth, communion and union with Christ. It is for this reason, that St Nicholas Cabasilas (14th cent.), in his work entitled *The Life in Christ*, succinctly referred to baptism as "the beginning of the life to come."⁷

Different images for baptism's saving effects are presented by different fathers. Notwithstanding these different aspects, they all agree on the inextricable link between baptism and salvation. And so, for example, some refer to baptism as the grace given for continuous spiritual growth. St Mark the Monk (5th cent.), an early ascetic writer of the Christian East, wrote, for example, that the spiritual life is nothing other than the gradual realisation of the abundant grace bestowed on the faithful at their baptism. He wrote: "By the grace of Christ, you have become a new Adam... The Lord came for our sakes and died for us. He delivered us from inherited death. He cleanses us and renews us through baptism. He sees us in the paradise of the Church."⁸

Related to this image, others fathers speak of baptism in terms of rebirth. In his Oration on the Baptism of Christ, St Gregory of Nyssa for example succinctly summed up the biblical vision of baptism when he wrote that baptism is "a purification from sins, a remission of trespasses, a cause of renewal and regeneration [βάπτισμα τοίνυν ἐστὶν ἁμαρτιῶν κάθαρσις, ἄφεσις πλημμελημάτων, ἀνακαινισμοῦ καὶ ἀναγεννήσεως αἰτία]."⁹ Similarly in his Oration on Baptism, St Gregory the Theologian referred to baptism in terms of rebirth and illumination and indeed then went on to give a list of its saving effects. Baptism, he wrote:

is the splendour of souls, the conversion of life... the aid to our weakness, the renunciation of the flesh, the following of the Spirit, the fellowship of the Word, the improvement of the creature, the overwhelming of sin, the participation of light, the dissolution of darkness. It is the carriage to God, the dying with Christ, the perfecting of the mind, the bulwark of faith, the key of the kingdom of heaven, the change of life, the removal of slavery, the loosening of chains, the remodelling of the whole human person

Ultimately the gift of our rebirth bestowed upon us on the day of our baptism is nothing other than the restoration of Christ's image within us. It is in this sense that the fathers of the Church understood St Paul's imagery of baptism as being 'clothed with Christ'. Namely, the restoration of the image of Christ on each

4. Other such examples can be found in Acts 10:47-48: "Can anyone withhold the water for baptising these people who have received the Holy Spirit just as we have?" So he ordered them to be baptised in the name of Jesus Christ. Then they invited him to stay for several days."; Gal 3:27: "As many of you as were baptised into Christ have clothed yourselves with Christ"; Eph 5:26: "in order to make her holy by cleansing her with the washing of water by the word," and Titus 3:5: "he saved us, not because of any works of righteousness that we had done, but according to his mercy, through the water of rebirth and renewal by the Holy Spirit."

5. Greek Orthodox Archdiocese, *Holy Baptism*, 47.

6. Ibid, 47.

7. St Nicholas Cabasilas, *The Life in Christ*, trans. deCatanzaro, 80-81.

8. St Mark the Monk, *On Baptism*, PG 65, 1025AB.

9. St Gregory of Nyssa, *On the Baptism of Christ*, PG 46, 580.

baptised person was, for these saints, a luminous garment that came to imprint itself on the whole being of each person.

Communal mode of life

Bringing together the different biblical and patristic perspectives to baptism, it could be said that baptism is ultimately a call, through remission of sins and incorporation into the body of Christ, to another way of life, a communal mode of existence. In the eighth century, St John of Damascus brought together the different salvific effects of baptism in his understanding of baptism in terms of an entrance into a new way of life: On this he wrote:

through baptism we receive the first fruits of the Holy Spirit, and this rebirth becomes the beginning of another life for us, a seal, a safeguard and an illumination [διὰ τοῦ βαπτίσματος τὴν ἀπαρχὴν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος λαμβάνομεν, καὶ ἀρχὴ ἑτέρου βίου γίνεται ἡμῖν ἢ παλιγγενεσία].¹⁰

With the bestowal of the gift of the Holy Spirit, the newly baptised person is anointed and sealed - namely confirmed - into a new mode of existence. Indeed, within the baptismal service today (made up of two services, baptism and chrismation where the newly illumined person is sealed with the gift of the Holy Spirit) baptism stands for 'newness of life', and chrismation signifies the personal living out of this life through the grace of the Holy Spirit.¹¹ And the life that the Spirit bestows on us is a life of communion, a life in fellowship with God, one another and the entire created realm. Indeed, it could be said that if baptism opens before us a way to make communion possible, then chrismation is the actual gift of communion that we are called to live out in our life.

Seen as a gift of the communion of the Holy Spirit, baptism becomes our own personal Pentecost where, in the same way that the first Christians "were all filled with the Holy Spirit" (Acts 2:4) holding all things "in common" (Acts 2:44) and "united in heart and soul [ἦν καρδία καὶ ψυχὴ μία,]" (Acts 4:32), so too, are the newly baptised faithful called to live this life. Living out our baptism necessarily implies living a life of communion and not one defined by autonomy, isolation and individual self-sufficiency. Baptism calls for a radical transformation from an 'individualist-centred' life to one where we begin to be defined principally in our concern and love for the 'other' - the other being God, our fellow human beings and the entire created realm. Baptism opens

us up to new horizons where in ceasing to draw our existence from our own individuality, which ultimately will only lead to death, we place our life within the context of the "newness of life" bestowed by Christ by the power of the Holy Spirit leading us to our heavenly Father, namely in the presence of God's kingdom and life eternal.

Through baptism, not only are we brought into communion with God but with our fellow human beings since our common baptism unites us to the one body of Christ. Furthermore, through baptism we are called to bring the entire created order in communion with God in glory and thanksgiving. We are enabled by God to stand before creation as it was intended by God - namely, in relationship intimately connected with God, our fellow human beings and the world at large. In this restoration of relationships which baptism brings about, we are opened up into a way of life where there is no death, a life in communion with God and all that is God's, namely a life restored in God, namely a life without end. And so, from mere biological existence, baptism opens up before us another way of life - a communal mode of existence. But for this to happen, the paradox is that we must be ready to give up our 'old' self in the here and now - since ultimately it will surely die away anyway - choosing, on a daily basis, to look beyond oneself and to live a life centred on the Other - the 'other' being the source of life.

Concluding Remarks

In attempting to explore some of the basic teachings of the Eastern Orthodox tradition regarding baptism, we were able to show that far from being some ceremonial ritual devoid of any real significance baptism was shown to be an integral part of the Christian life. Indeed, we were able to demonstrate that the Orthodox service, as it stands today, is very instructive in that it offers a framework for those wanting to live a life in and for Christ. In this regard, we argued that in choosing to live out our baptism, we are given access into the hope that "Christ has overcome death and granted life to those in the tombs." Living this life that baptism offers, though renunciation of self, and through living, loving and serving as Christ, we will ultimately be offered a life free from death to the extent that we will be empowered by the Holy Spirit to become one with Christ standing with Christ in God's eternal kingdom. This is beautifully captured in one of the prayers of baptism with which we end our reflection on baptism:

Take off his (her) old life and renew him (her) for eternal life, and fill him (her) with the power of your Holy Spirit, to unite him (her) with your Christ, so that he (she) may no longer be a child of the mortal body but a child of your kingdom.¹²

10. St John of Damascus, *On the Exact Exposition of the Orthodox Faith*, book 4, 9. PG 94, 1021.

11. Schmemann notes the inseparability of the services of baptism and chrismation. He wrote: "In the Orthodox Church, what call today the second sacrament of initiation - that of chrismation (or confirmation) - has always been an integral part of the baptismal liturgy. For it is not so much another sacrament as the very fulfillment of baptism, its "confirmation" by the Holy Spirit. It can be distinguished from baptism only insofar as life can be distinguished from birth." A. Schmemann, *For the Life of the World*, 75.

12. Greek Orthodox Archdiocese, *Baptism*, 29.

St Andrew's Greek Orthodox Theological College

NEWS

Adult Faith Education Seminars

For the third consecutive year, faculty members from the Theological College delivered series of catechetical lectures as part of its Adult Faith Education Open Learning for the general public in various capital cities in order to support theological literacy and education and to promote the work of the College.

The lecture series on baptism titled 'Being Clothed with Christ' was delivered at both St John's College in Melbourne (27 June) and at the Greek Orthodox Church of St Paraskevi in Brisbane (19 September). The lecture series titled 'The Divine Liturgy: The Heart of Orthodoxy' was delivered at the Greek Orthodox Church of St George in Adelaide (11 July).

Presentations were given to appreciative audiences by the Very Rev. Dr Doru Costache (Senior Lecturer in Patristic Studies), Dr Philip Kariatlis (Senior Lecturer in Systematic Theology), Mr Basilios Psilacos (Teacher in Liturgical Studies and Byzantine Music), the Rev. Gerasimos Koutsouras (Lecturer in Church History and Liturgical Studies), and Anastasios Kalogerakis (College Registrar and Associate Lecturer in Biblical Studies).

Visiting International Scholar

On 21 September, His Eminence Archbishop Stylianos welcomed Prof. David Bradshaw of the University of Kentucky and his wife Mrs Mary

Bradshaw to the College during their second visit to Australia. Prof. Bradshaw delivered guest lectures from 21-24 September as part of the course unit, 'Classical Philosophy and the Church Fathers', coordinated by the Very Rev. Dr Doru Costache. On 22 September, he also delivered the public lecture 'Why Orthodoxy Needs Ancient Greek Philosophy' to an audience of more than 50 people in the College Main Hall.

Prof. Bradshaw has been collaborating with the College over the past few years as a contributing author and member of the editorial board of its academic journal, *Phronema*. In 2013, he offered a guest lecture for the course unit 'Early Christian Patristic Theology'. In the same year, he was also a keynote speaker at the Patristic Symposium dedicated to St Cyril of Alexandria, as well as a participant in the Round Table Forum 'Expanding Reason: the Christian Transformation of Philosophy in the World of the Fathers'.

The College is appreciative of Prof. Bradshaw's altruism and masterful presentation of the subject matter. He provided the Orthodox faithful in Australia a rare opportunity to learn about their tradition's relation and reaction to Pre-Socratic philosophy, Pythagorism, Platonism, Aristotelianism, Epicureanism, Scepticism, Stoicism, and Neo-Platonism. He also pointed out the relevance of classical and late antique philosophy for everyday life. The College community hopes that he will continue to cross the Pacific in order to share his insights again in the years to come.

Their Graces Bishops Ezekiel and Iakovos, with presenters and attendees at the Adult Faith Education Seminar in Melbourne (27-6-15)

Όταν εξομολογείται ο άνθρωπος, ή χάρις τόν έλευθερώνει από τά ψυχικά τραύματα

Δέν ευθύνεται μονάχα ο άνθρωπος για τά παραπτώματά του. Τά λάθη, οί άμαρτίες καί τά πάθη δέν είναι μόνο προσωπικά βιώματα του εξομολογουμένου. Ο κάθε άνθρωπος έχει πάρει μέσα του καί τά βιώματα τών γονέων του καί ειδικά τής μητέρας, δηλαδή τό πώς ζούσε ή μητέρα του, όταν τόν κυφοροούσε, άν στενοχωριόταν, τί έκανε, άν κουραζόταν τό νευρικό της σύστημα, άν είχε χαρά, άν είχε θλίψη, άν είχε μαλαγχολία. Έ, όλο τό νευρικό σύστημα τό δικό της επηρέασε τό νευρικό σύστημα του έμβρύου της. Οπότε, όταν γεννηθεί τό παιδί καί μεγαλώσει, παίρνει μέσα του καί τά βιώματα τής μητέρας του, δηλαδή άλλου ανθρώπου. Δημιουργείται μία κατάσταση στην ψυχή του ανθρώπου εξαιτίας τών γονέων του, πού τήν παίρνει μαζί του σ' όλη τή ζωή, αφήνει ίχνη μέσα του καί πολλά πράγματα πού συμβαίνουν στή ζωή του είναι άπόρροια τής καταστάσεως αυτής. Τά φερσίματά του έχουν άμεση σχέση μέ τήν κατάσταση τών γονέων του. Μεγαλώνει, μορφώνεται, αλλά δέν διορθώνεται. Έδω βρίσκεται μεγάλο μέρος από τήν ευθύνη για τήν πνευματική κατάσταση του ανθρώπου.

Υπάρχει, όμως, ένα μυστικό. Υπάρχει κάποιος τρόπος ν' απαλλαγεί ο άνθρωπος απ' αυτό τό κακό. Ο τρόπος αυτός είναι ή γενική εξομολόγηση, ή όποία γίνεται μέ τήν χάρι του Θεού. Μπορεί, δηλαδή, νά σου πει ο πνευματικός:

—Πώς θά ήθελα νά ήμασταν σ' ένα ήσυχο μέρος, νά μήν είχα άσυχολίες καί νά μου έλεγες τή ζωή σου απ' τήν αρχή, από τότε πού αισθάνθηκες τόν έαυτό σου· όλα τά γεγονότα πού θυμάσαι καί ποιά ήταν ή αντιμετώπισή τους από σένα, όχι μόνο τά δυσάρεστα αλλά καί τά ευχάριστα, όχι μόνο τίς άμαρτίες αλλά καί τά καλά. Καί τίς επιτυχίες καί τίς άποτυχίες. Όλα. Όλα όσα άπαρτίζουν τή ζωή σου.

Πολλές φορές έχω μεταχειρισθεί αυτή τή γενική εξομολόγηση καί είδα θαύματα πάνω σ' αυτό. Τήν ώρα πού τά λέεις στον εξομολόγο, έρχεται ή θεία χάρις καί σε απαλλάσσει απ' όλα τά άσχημα βιώματα καί τίς πληγές καί τά ψυχικά τραύματα καί τίς ένοχές· διότι, τήν ώρα πού τά λές, ο εξομολόγος ευχεται θερμά στον Κύριο για τήν απαλλαγή σου.

Είχε έλθει σ' έμένα πρό καιρού μία κυρία, πού έκανε αυτού του είδους τήν εξομολόγηση καί

βρήκε μεγάλη ωφέλεια. Βελτιώθηκε ή ψυχολογική της κατάσταση, διότι τήν έβασάνιζε κάτι. Έστειλε, λοιπόν, αυτή μία φίλη της καί πήγαμε έξω στό βράχο, στά Καλλίσια. Καθίσαμε καί άρχισε κι εκείνη νά μου μιλάει. Τής λέγω:

—Νά μου πεις ό,τι αισθάνεσαι. Άν σε ρωτήσω εγώ για κάτι, νά μου πεις. Άν δέν σε ρωτήσω, νά συνεχίσεις νά τά λέεις, όπως τά αισθάνεσαι.

Όλ' αυτά πού μου έλεγε τά παρακολουθούσα όχι απλώς μέ προσοχή, αλλά «έβλεπα» μέσα στον ψυχικό της κόσμο τήν επίδραση τής προσευχής. Τήν παρακολουθούσα μέσα στην ψυχή της κι «έβλεπα» ότι πήγαινε χάρις μέσα της, όπως τήν έκοίταζα εγώ. Διότι στον πνευματικό υπάρχει χάρις καί στον παπᾶ υπάρχει χάρις. Τό καταλαβαίνεται;

Δηλαδή, ενώ εξομολογείται ο άνθρωπος, ο ιερέας προσεύχεται γ' αυτόν. Συγχρόνως, έρχεται ή χάρις καί τόν έλευθερώνει απ' τά ψυχικά τραύματα, πού για χρόνια τόν βασανίζουν, χωρίς νά γνωρίζει τήν αιτία τους. Ω, αυτά τά πιστεύω πολύ!

Στόν εξομολόγο μπορείς νά μιλήσεις όπως αισθάνεσαι, αλλά δέν είναι αυτό τόσο σημαντικό, όσο είναι τό ότι κοιτάζει μέσα στην ψυχή σου προσευχόμενος ο παπάς καί βλέπει πώς είσαι καί σου μεταδίδει τήν χάρι του Θεού. Έχει άποδειχθεί ότι αυτό τό κοίταγμα είναι πνευματικές ακτίνες πού σε ξαλαφρώνουν καί σε θεραπεύουν. Μή νομίσετε ότι είναι ακτίνες φυσικές. Είναι αλήθεια αυτά τά πράγματα. Καί μέ τόν Χριστό τί έγινε; Έπιασε τό χέρι τής αίμορροούσης καί είπε: «Εγώ γάρ έγνω των δύνάμιν έξελθοῦσαν απ' εμού». Θά πεις: «Ναί, μά ήτανε Θεός!». Ο Χριστός, βέβαια, ήτανε Θεός, αλλά μήπως καί οί άποστόλοι δέν κάνανε τό ίδιο;

Όλοι οί πνευματικοί, οί εξομολόγοι έχουν αυτήν τήν χάρι κι όταν ευχονται, τήν εκπέμπουν ως άγωγοί. Για παράδειγμα, θέλομε ν' ανάψομε έδω πέρα μία θερμάστρα καί βάζομε ένα καλώδιο, αλλά δέν μπορεί νά κάνει έπαφή, διότι τό καλώδιο δέν είναι στην πρίζα. Άν, όμως, τό καλώδιο μπει στην πρίζα, μόλις κάνει τήν έπαφή, έρχεται τό ρεύμα μέσω αυτού του άγωγού. Είναι πνευματικά πράγματα τής θρησκείας μας αυτά. Μπορεί νά λέμε για καλώδιο, αλλά στην πραγματικότητα αυτή είναι ή «θεία ψυχανάλυση».

Α' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση του Αρχιεπισκόπου Αυστραλίας κ.κ. Στυλιανού

Κατά τον μήνα Ιούλιον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Εχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε καταλλήλως εἰς τὸν πανηγυριστὰ Ἱ. Ν. Ἁγίου Στυλιανοῦ καὶ Ἁγίων Ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου Sutherland. Ἐν συνεχείᾳ, παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον γεῦμα καὶ παρηκολούθησε καλλιτεχνικὸν πρόγραμμα εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ ἐν λόγῳ Ἱ. Ναοῦ (5-7-15).

–Ἐδέχθη τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Παναγίας Παντανάσσης Mangrove Αρχιμ. Εὐσέβιον μετὰ τοῦ Προηγούμενου Αρχιμ. Στεφάνου καὶ συνεζήτησαν τὸ σοβαρώτατον θέμα τὸ ὁποῖον ἔχει προκύψει περὶ τῆς ἀλλαγῆς νομοθεσίας τῆς ἐννοίας τοῦ Γάμου (same sex marriage) (6-7-15).

–Προέστη τῆς Ἐπιμνημοσύνης Δεήσεως, ἡ ὁποία ἐτελέσθη εἰς τὸν Καθεδρικὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern, ἐπὶ τῇ θλιβερᾷ καὶ μαύρῃ Ἐπετείῳ τῆς εἰσβολῆς εἰς τὴν Μεγαλόνησον Κύπρον τῶν τουρκικῶν στρατευμάτων, καὶ ὠμίλησε καταλλήλως. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ Τελετῇ, παρέστησαν ὁ Ἐκπρόσωπος τῆς Κυπριακῆς Κυβερνήσεως Ὑπουργός Ὑγιείας κ. Νικ. Κουγιάδης, ἡ Ἐξοχωτάτη Ὑπᾶτη Ἀρμοστή τῆς Κύπρου ἐν Καμπέρρα κα Ἰωάννα Μαλλιῶτη, ὁ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Σύδνεϋ Δρ Σταῦρος Κυρίμης, οἱ Πρόεδροι καὶ τὰ Μέλη τῶν Κυπριακῶν Ὁργανώσεων ἐν Σύδνεϋ, Ἀντιπρόσωποι Παροικιακῶν Συλλόγων καὶ πλῆθος κόσμου (19-7-15).

–Ἐδέχθη τοὺς Γενικοὺς Προξένους τῶν Ὁρθοδόξων Χωρῶν Σερβίας κ. Branko Radosevic, Ρωσίας κ. Sergey Shipilov καὶ Ρουμανίας κ. Floricel Mocanu, συνοδευομένους ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Σύδνεϋ Δρος Σταῦρου Κυρίμη (21-7-15).

–Εχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυριστὰ Ἱ. Ναὸν Ἁγίας Παρασκευῆς Blacktown, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον δεῖπνον μεθ' ὅλου τοῦ ἐκκλησιασματος (25-7-15).

–Ἐδέχθη τὴν Διακόνισσα κα Δέσποινα Βρυώνη (27-7-15).

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν εἰς τὸν Σεβ. Ἀρχιεπίσκοπον Αὐστραλίας κ.κ. Στυλιανὸν τῶν Γενικῶν Προξένων τῶν Ὁρθοδόξων Χωρῶν Σερβίας κ. Branko Radosevic, Ρωσίας κ. Sergey Shipilov καὶ Ρουμανίας κ. Floricel Mocanu, συνοδευομένων ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Σύδνεϋ Δρος Σταῦρου Κυρίμη (21-7-15).

Κατὰ τὸν μήνα Αὐγουστον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Ἐδέχθη ἐθιμοτυπικῶς τὸν νέον Ὑπατον Ἀρμοστήν τῆς Αὐστραλίας εἰς Κύπρον κ. Alan Sweetman (3-8-15).

–Εχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε καταλλήλως κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυριστὰ Ἱ. Ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Κυρίου Earlwood (5-8-15).

–Ἐδέχθη τὸν Καθηγούμενον Αρχιμ. Εὐσέβιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Παντανάσσης Mangrove μετὰ τοῦ Προηγούμενου Αὐτῆς Αρχιμ. Στεφάνου καὶ ἐκράτησεν αὐτοὺς εἰς μεσημβρινὴν τράπεζα (10-8-15).

–Εχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε καταλλήλως, κατὰ τὸν πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, εἰς τὸν πανηγυριστὰ Καθεδρικὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου, Redfern (14-8-15).

–Παρέστη συμπροσευχόμενος ἀπὸ τοῦ ἰ. Βήματος τοῦ Καθεδρικοῦ κατὰ τὴν θ. Λειτουργίαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς Ἑορτῆς τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου, καὶ ὠμίλησε καταλλήλως εἰς τὸ ἐκκλησιασμα. Ἐν συνεχείᾳ, παρεκάθησεν εἰς ἑορταστικὴν τράπεζα εἰς τὴν Αἴθουσαν τοῦ Καθεδρικοῦ μετὰ τοῦ Ἱερατ. Προϊσταμένου, τοῦ Ἐκκλησιαστικοῦ Συμβουλίου, τῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος καὶ τῶν Φοιτητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου (15-8-15).

–Ἐδέχθη τὴν πρεσβυτέρα Μαριάνθη Βασιλειάδου μετὰ τοῦ υἱοῦ αὐτῆς Ἀποστόλου (18-8-15).

–Εχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Marrickville, καὶ ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τὸ ὁποῖον διοργάνωσεν ἡ ἐν λόγῳ Ἑνορία, πρὸς ἐνίσχυσιν τῶν προγραμμάτων τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου καὶ ὠμίλησε καταλλήλως (23-8-15).

–Ἐδέχθη τὸν ἐκ τῶν Ἀντιπροέδρων τοῦ Ἀρχιεπισκοπικοῦ Συμβουλίου ἐν Πέρθη κ. Εὐστ. Παλάσση μετὰ τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβου (25-8-15).

–Εχοροστάτησε καὶ ἐκήρυξε καταλλήλως κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυριστὰ Ἱ. Ναὸν τοῦ Τιμίου Προδρόμου Parramatta, ἐν συνεχείᾳ δὲ παρεκάθησεν εἰς νηστισμὸν δεῖπνον μεθ' ὄλων τῶν παραγόντων τῆς ἐν λόγῳ Ἑνορίας/Κοινότητος καὶ πλῆθους πιστῶν (28-8-15).

Κατὰ τὸν μήνα Σεπτέμβριον ὁ Σεβασμιώτατος:

–Συνοδευόμενος ἀπὸ τὸν Θεοφιλέστατον Ἐπίσκοπον Μιλητουπόλεως κ. Ἰακώβον, ἐπεσκεψθῆ καὶ ἐπεθεώρησε

Ἀπὸ τὴν ἐπίσκεψιν τοῦ Καθηγητοῦ David Bradshaw μετὰ τῆς συζύγου αὐτοῦ εἰς τὸν Σεβασμιώτατον (21-9-15)

τάς υπό ανέγερσιν νέας ἐγκαταστάσεις τοῦ Ὄργανισμοῦ Βασιλειάδος (N.N.O.) τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς, ἐν Randwick, παρουσία τοῦ Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῆς Βασιλειάδος π. Νικ. Σταυροπούλου καί μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου (9-9-15).

– Ἐδέχθη τόν ἐκ τοῦ Πανεπιστημίου Kentucky τῆς Ἀμερικῆς Δρα David Bradshaw, διακεκριμένον Καθηγητὴν τῆς Ἀρχαίας καί Μεσαιωνικῆς Φιλοσοφίας, ὁ ὅποιος, ἔχων εἰδικότητα εἰς τὴν μελέτην ἀλληλεπιδράσεως Ὁρθοδόξου Θεολογίας καί Ἑλληνικῆς Φιλοσοφίας, ἀπεδέχθη πρόσκλησιν τοῦ Σεβασμιωτάτου γιὰ νὰ διδάξει ταχύρρυθμον κύκλον μαθημάτων εἰς τοὺς φοιτητὰς τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀπ. Ἀνδρέου. Κατὰ τὴν συνάντησιν εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Σεβασμιωτάτου, συνώδευε τόν ἐν λόγῳ Καθηγητὴν ἡ σύζυγος αὐτοῦ κα Mary Bradshaw, καθὼς καί οἱ π. Doru Costache καί κ. Φίλιππος Καριατλῆς, μέλη τοῦ Καθηγητικοῦ Σώματος τῆς Σχολῆς (29-9-15).

– Ἐδέχθη τόν Ὁμογενῆ Δικαστὴν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου Μελβούρνης κ. Αἰμίλιον Κύρου.

Τὸ ἀπόγευμα ἐδέχθη τόν Καθηγούμενον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παναγίας Παντανάσσης Ἀρχιμ. Εὐσέβιον μετὰ τοῦ Προηγούμενου Ἀρχιμ. Στεφάνου, συνοδεία τῶν κυριῶν Ἑλένης Μαγδαλοπούλου καί Ἄνης Δημητρίου καί τοῦ κ. Νικ. Αὐγουστίνου (30-9-15).

Κίνηση τοῦ Θεοφιλεστάτου Ἐπισκόπου Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Κατὰ τὸν μῆνα Ἰούλιο ὁ Θεοφιλέστατος:

– Προέστη τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος Kingford τοῦ ἀειμνήστου Σάββα Σκούτα κατὰ σάρκα πατρός τοῦ π. Στυλιανοῦ Σκούτα καί ἐπὶ πεντηκονταετία Ἱεροψάλτου τοῦ Ἱ. Ναοῦ Ἁγίου Σπυριδῶνος (1-7-15).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Καθεδρικόν Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Redfern. Εἰς τὸ τέλος τῆς Θ. Λειτουργίας ἐτέλεσε ἀρτοκλασίαν καί δέησιν ὑπὲρ τῶν Κυριῶν καί Δεσποινίδων τῶν Φιλοπτώχων Ἀδελφοτήτων ΝΝΟ ἐπ’ εὐκαιρία τῆς διαγενομένης ἑορτῆς τῶν Προστατῶν τῶν Ἁγίων Ἀναργύρων Κοσμά καί Δαμιανοῦ. Μετὰ ταῦτα εἰς τὴν Μ. Αἴθουσα τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρέου παρεκάθησεν εἰς τὸ ἐπίσημον γεῦμα τὸ ὅποιον κατ’ ἔτος παραθέτουν οἱ Κυρίες τῶν Φιλοπτώχων καί παρεκάθησαν ὑπὲρ τῶν διακοσιῶν συνδαιτημόνων. Κατὰ τὴν διάρκεια τοῦ γεύματος ὡμίλησε ὁ Θεοφιλέστατος διὰ τὸ ἐπιτελούμενον ἐν τῇ Σχολῇ ἔργον καθὼς καί ὁ ἐκ τῶν Ἀποφοίτων αὐτῆς καί καθηγητῆς εἰς τὸ Δίγλωσσον Κολλέγιον τῆς Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown π. Παναγιώτης Μαυρομμάτης (5-7-15).

– Προήδρευσε τοῦ Πρωτοβαθμίου Δικαστηρίου ΝΝΟ.

Ἐίχεν συνεργασίαν μετὰ τοῦ Αἰδес. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἀγγέλου Ἀλιφεράκη σχετικῶς μέ τις ἐκδόσεις τῶν ἡμερολογίων τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐίχεν συνεργασίαν μετὰ τῶν Αἰδес. Πρωτοπρεσβυτέρου π. Ἰωάννη Γρύλλη καί τοῦ Οἰκονόμου Σωτηρίου Δραπανιώτη διὰ τὸ ραδιοφωνικὸ Πρόγραμμα τῆς Ἱ. Ἀρχιεπισκοπῆς.

Ἐδέχθη τόν ἐκ τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς Δρ Μάριο Μπάγο (9-7-15).

– Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατὰ τὸν Μ. Ἑσπερινὸν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown (10-7-2015).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς τὸ ἐτήσιον Γεῦμα τῆς Φιλοπτώχων Ἀδελφότητος καί ὡμίλησεν καταλλήλως (12-7-15).

– Ἐδέχθη τὸν Αἰδес. π. Ἰωάννη Βαρβαρῆν.

Ἐίχεν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κ. Παν. Μακρῆ ὑπευθύνου διὰ θέματα ὑγείας καί ἀσφαλείας εἰς τοὺς χώρους ἐργασίας (15-7-15).

– Ἐδέχθη τὸν Καθηγούμενον τῆς Ἱ. Μονῆς Παντανάσσης Ἀρχιμ. Εὐσέβιον μετὰ τοῦ Προηγούμενου Ἀρχιμ. Στεφάνου (16-7-2015).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίας Αἰκατερίνης Mascot (19-7-15).

– Προέστη τῆς Ἐξοδίου Ἀκολουθίας τῆς ἀειμνήστου Πρεσβυτέρας Ἑλένης Τσουλουκίδου καί ὡμίλησεν καταλλήλως διαβιβάζοντας εἰς τὸν π. Νικόλαο καί τὰς θυγατέρας του τὰ βαθύτατα συλλυπητήρια τοῦ Σεβασμιωτάτου.

– Ἐδέχθη τὸν Ἀρχιερατικὸν Ἐπίτροπον Κουνισλάνδης Αἰδес. π. Δημήτριον Τσάκα.

Ἐπεδέχθη εἰς τὰ Κεντρικὰ Γραφεῖα τοὺς Γενικοὺς Προξένους ἐν Σύνδνεῦ τῆς Ρωσίας, Σερβίας καί Ρουμανίας συνοδευομένους ἀπὸ τὸν Ἑλληνα Γενικὸν Πρόξενον Δρ Σταῦρο Κυρίμην οἱ ὅποιοι ἐπεσκέφθησαν ἐθιμοτυπικῶς τὸν Σεβασμιωτάτον (21-7-15).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγίας Παρασκευῆς Blacktown. Μετὰ τὴν Θ. Λειτουργίαν παρεκάθησεν εἰς ἑόρτιον γεῦμα καί παρηκολούθησεν ἑορταστικὸ Πρόγραμμα ἀπὸ τοὺς μαθητὰς τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων τῆς Ἑνορίας (26-7-15).

– Μετέβη ὁδικῶς εἰς Goulburn ὅπου ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Παντελεήμονος. Μετὰ ταῦτα παρεκάθησεν εἰς γεῦμα τὸ ὅποιον παρέθεσεν τὸ Ἐκκλησιαστικὸν Συμβούλιον (27-7-15).

– Παρακολούθησεν τὰς ἐργασίας (Professional Development) τῶν Καθηγητῶν τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς. Εἰς τὴν ἐν λόγῳ ἡμερίδα συμμετεῖχε καί ἡ Δρ Evelyn Hibbert ἀπὸ S.C.D. (29-7-15).

– Ἐδέχθη τὸν Πρόεδρον τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος Ἁγίου Ἰωάννου Parramatta κ. Κοσμά Δημητρίου ὁ ὅποιος ἐνημέρωσε τὸν Θεοφιλέστατο διὰ τὴν πρόοδον τῶν ἐργασιῶν εἰς τὰς νέας ἐγκαταστάσεις τῆς Ἑνορίας (31-7-15).

Κατὰ τὸν μῆνα Αὐγουστο ὁ Θεοφιλέστατος:

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Στεφάνου Hurlstone Park (2-8-15).

– Ἐδέχθη τὴν Διευθύντρια τοῦ Γυμνασίου τοῦ Κολλεγίου Ἁγίου Σπυριδῶνος κ. Αἰμιλία Κατσογιάννη καί εἶχεν μετ’ αὐτῆς συνεργασίαν.

Ἐδέχθη τὴν κ. Ἀναστασία Μαρκάκη (5-8-15).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναὸν Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτῆρος Earlwood. Μετὰ ταῦτα παρεκάθησεν εἰς γεῦμα μετὰ τῶν συνεργατῶν τῆς Ἑνορίας (6-8-15).

– Ἐίχε μακρὰν συνεργασίαν μετὰ τοῦ π. Νικολ. Μποζίκη καί τοῦ Προέδρου τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Νικολάου Marrickville κ. Δημ. Μαρκάκη, παρόντος καί τοῦ κ. Γρηγ. Γαβριηλίδη καί συνεζήτησαν διὰ τὴν ἀγορὰν τοῦ ἀκινήτου τὸ ὅποιον συνορεύει μέ τὸν Ναὸν (7-8-15).

– Ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱ. Ναὸν Ἁγίου Σπυριδῶνος Kingsford.

Τὸ ἀπόγευμα παρέστη εἰς συγκέντρωσιν γνωριμίας μετὰ τῶν Ἱεροπαίδων τῶν Ἑνοριῶν, παρόντων καί τῶν Ἱερέων μας. Ὁ Θεοφιλέστατος καλωσόρισε τοὺς νέους καί τοὺς διεβίβασε τὰς εὐχὰς τοῦ Ἀρχιεπισκόπου μας, τοὺς ἐνεθάρρυνε δὲ νὰ συνεχίσουν νὰ διακονοῦν τὴν Ἐκκλησία. Ἐπίσης εἰς τὰ παιδιὰ ὡμίλησεν καί οἱ: Πρωτοπρ. π. Στυλιανὸς Σκούτας, Οἰκον.

Λυσίμαχος Κώστογλου, Πρωτοπρ. π. Κων/νος Βαρυπάτης και
ό Dr Φίλιππος Καριατλής από την Θεολογική Σχολή (9-8-15).

-Εδέχθη τον Καθηγούμενον της Ιεράς Μονής Παντανάσσης Αρχιμ. Ευσέβιον μετά του Προηγούμενου Αρχιμ. Στέφανου (10-8-15).

-Εδέχθη τον π. Σωτήριον Δραπανιώτην (11-8-15).

-Προήδρευσε συνεδρίασεως της Οικονομικής Επιτροπής (12-8-15).

Παρεκάθησεν εις την Συνεδρίασιν των Καθηγητών της Θεολογικής Σχολής (13-8-15).

-Έχοροστάτησε και εκήρυξεν κατά τον Μέγα Έσπερινόν εις τον πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν Κοιμήσεως της Θεοτόκου Redfern (14-8-15).

-Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον ως άνω πανηγυρίζοντα Ί. Ναόν. Μετά τό τέλος της Θείας Λειτουργίας παρεκάθησεν εις έόρτιον γεύμα μετά του Προέδρου της Έλληνικής Κοινότητος κ. Χ. Δανάλη και μελών του Διοικητικού Συμβουλίου (15-8-15).

-Ανεχώρησε διά την Γενέτειρα και την Κωνσταντινούπολιν (16-8-15).

Β' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ

Κίνηση του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Δέρβης κ. Ίεζεκιήλ

Κατά τον μήνα Ιούλιον ό Θεοφιλέστατος:

-Προσκληθείς παρέστη εις την δεξίωσιν εις τό Government House επί τη αναλήψει των καθηκόντων της νέας Κυβερνήτου Linda Dessau (1-7-2015).

-Τό απόγευμα εις τον Ί. Ναόν των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Mentone έβάπτισε την θυγατέρα του κ. Χρήστου Αρχοντώνη, άνεψιού του Οίκουμενικού Πατριάρχου, εις την όποίαν έδόθη τό όνομα Αικατερίνη. Τό έσπέρας της ίδιας ήμέρας παρέστη εις εκδήλωσιν της Ί. Μονής Άξιον Έστίν Northcote (4-7-2015).

-Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ίερόν Ναόν του Άγίου Νικολάου Yarraville (5-7-2015).

-Τό πρωϊ εις τον Ί. Ναόν της Παναγίας Σουμελά Keilor προέστη της Νεκρωσίμου Ακολουθίας της μητρός του διακόνου Μανασση, άειμνήστου Μαρίας. Την μεσημβριάν της ίδιας ήμέρας εις την αίθουσαν της Ί. Αρχιεπισκοπής, παρουσία του άγίου Μιλητουπόλεως, προέστη συνεδρίασεως μετά των ιερέων των ύπηρετούντων εις τούς Ναούς της Έλληνικής Κοινότητος Μελβούρνης και εκπροσώπων του Διοικητικού Συμβουλίου αυτής (8-7-2015).

-Τό πρωϊ προέστη συνεδρίασεως μετά των Μελών της Έκκλησιαστικής Επιτροπής και του Ίερατικ. Προϊσταμένου της Ένορίας της Αγίας Παρασκευής π. Δημοσθένους Νικολάου και συνεζήτησαν θέματα της θεμελιώσεως του Ένοριακού Κέντρου (9-7-2015).

-Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ίερόν Ναόν της Μεταμορφώσεως του Σωτήρος Thomastown (12-7-2015).

-Τό απόγευμα έδέχθη τον π. Χρυσόστομον Πολυζωΐδη, προϊστάμενον του Ί. Ναού των Παμμεγίστων Ταξιαρχών Mentone και τά μέλη της έπιτροπής και συνεζήτησε μετ' αυτών την πορεία των εργασιών της άνακαινήσεως-έπεκτάσεως του Ίερού Ναού (14-7-2015).

-Ανεχώρησεν διά την Γενέτειραν και την Κωνσταντινούπολιν (20-7-2015).

Κατά τον μήνα Σεπτέμβριον ό Θεοφιλέστατος:

-Εύρισκόμενος εις την Γενέτειραν μετέβη εις την Κωνσταντινούπολιν και έλαβε μέρος εις την Σύναξιν των Ίεραρχών του Οίκουμενικού Πατριαρχείου ή όποία διήρκεσε μέχρι την Δευτέραν 4^{ην} Σεπτεμβρίου (27-8-2015).

Κατά τον μήνα Σεπτέμβριον ό Θεοφιλέστατος:

-Έπιστρέψας εκ Κωνσταντινουπόλεως εις Αθήνας άνεχώρησεν διά Μελβούρνην (9-9-2015).

-Τό έσπέρας έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον πανηγυρικών Έσπερινών εις τον Ίερόν Ναόν του Τιμίου Σταυρού Box Hill (13-9-2015).

-Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον πανηγυρίζοντα Ίερόν Ναόν του Τιμίου Σταυρού Box Hill, έμοίρασε τά άνθη εις τούς πιστούς και την μεσημβριάν παρεκάθησεν εις γεύμα εις την αίθουσαν έναντι του Ί. Ναού (14-9-2015).

-Τό έσπέρας προέστη συνεδρίασεως της Κεντρικής Φιλοπτώχου εις την αίθουσαν της Ιεράς Αρχιεπισκοπής (15-9-2015).

-Τό έσπέρας έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον πανηγυρικών Έσπερινών εις τον Ί. Ναόν του Άγίου Ευσταθίου South Melbourne. Ακολούθησε δείπνο εις την αίθουσαν της Αρχιεπισκοπής (19-9-2015).

-Έλειτούργησε και εκήρυξεν κατά την πανηγυρικήν Θεϊάν Λειτουργίαν επί τη μνήμη του Άγίου Ευσταθίου εις τον φερόνυμον Ίερόν Ναόν και την μεσημβριάν παρεκάθησε εις πανηγυρικών γεύμα εις την αίθουσαν όπισθεν του Ί. Ναού. Τό έσπέρας παρέστη και ελόγησεν τό έπίσημον δείπνο επί τη αρχή της Ίνδικτου της Κεντρικής Φιλοπτώχου εις τό Ένοριακόν Κέντρον του Αγ. Αποστόλου Ανδρέου Nunawading (20-9-2015).

-Τό απόγευμα παρέστη και παρηκολούθησεν εις τον Ί. Ναόν του Άγίου Ευσταθίου την όμιλίαν προς την νεολαίαν του έντιμοτάτου Αιμιλίου Κύρου, δικαστού (21-9-2015).

-Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον έορτάζοντα Ίερόν Ναόν της Παναγίας Μυρτιδιωτίσεως εις την κωμόπολιν Wangaratta μέ την συμμετοχή πολλών κληρικών της Μελβούρνης και πλήθους προσκυνητών (24-9-2015).

-Τό έσπέρας έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον πανηγυρικών Έσπερινών επί τη μεταστάσει του Άγίου Ιωάννου του Θεολόγου εις τό όμώνυμον παρεκκλήσιον της Ένορίας Παναγίας Σουμελά East Keilor (25-9-2015).

-Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ί. Ναόν της Αγίας Παρασκευής St. Albans και έν συνεχεία έτέλεσε τον Άγιασμόν και έθεσεν τον Θεμέλιον Λίθον του νέου Ένοριακού Κέντρου εκπροσώπων τον Σεβασμιώτατον Αρχιεπίσκοπον κ. Στυλιανόν (27-9-2015).

Κίνηση του Θεοφιλεστάτου Έπισκόπου Μιλητουπόλεως κ. Ίακώβου

Κατά τον μήνα Ιούλιον ό Θεοφιλέστατος:

-Ανεχώρησεν άεροπορικώς διά Port Pirie Νοτίου Αύστραλίας διά τούς έορτασμούς των 90νήκοντα χρόνων της Κοινότητος Άγίου Γεωργίου (4-7-2015).

-Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον Ίερόν Ναόν του Άγίου Γεωργίου Port Pirie Νοτίου Αύστραλίας (5-7-2015).

-Έλειτούργησε και εκήρυξε κατά την Θ. Λειτουργία εις τον Ί. Ναόν του Προφήτου Ήλιου Nunawading (20-7-2015).

-Την μεσημβριάν εις τον Ί. Ναόν των Τριών Ίεραρχών Clayton προέστη της Νεκρωσίμου Ακολουθίας του άειμνήστου Παναγιώτου Μπαλτά (23-7-2015).

-Έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον πανηγυρικών Έσπερινών εις τον Ί. Ναόν της Αγίας Παρασκευής St. Albans (25-7-2015).

-Έλειτούργησε και εκήρυξεν εις τον πανηγυρίζοντα Ίερόν Ναόν της Αγίας Παρασκευής St. Albans. Τό έσπέρας έχοροστάτησε και εκήρυξε κατά τον πανηγυρικών Έσπερινών

εις τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Dandenong (26-7-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Παντελεήμονος Dandenong. Τό ἑσπέρας βοηθούμενος ὑπό τοῦ Ἱεροῦ Κλήρου Μεμβούρνης ἐτέλεσε τό Τρισάγιον τοῦ ἀειμνήστου π. Μεθοδίου Λιβανοῦ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κυρίλου καί Μεθοδίου Preston. Ακολούθησε λαϊκό προσκύνημα καί ὁλονύκτιος ἀνάγνωσις τοῦ Ἱεροῦ Εὐαγγελίου (27-7-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κυρίλλου καί Μεθοδίου Preston καί προέστη τῆς Νεκρωσίου Ακολουθίας τοῦ π. Μεθοδίου Λιβανοῦ (28-7-2015).

Κατά τόν μῆνα Αὐγουστον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Εχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν Ακολουθίαν τοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τόν Ἱ. Ναόν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Thomastown (5-8-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱ. Ναόν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Thomastown (6-8-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν Θ. Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Παναγίας Σουμελά East Keilor (9-8-2015).

–Εχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τήν Ακολουθίαν τοῦ πανηγυρικοῦ Ἑσπερινοῦ εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου North Altona (14-8-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τῆς Παναγίας Σουμελά East Keilor (15-8-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου North Altona (16-8-2015).

–Ανεχώρησεν ὀδικῶς διά Σύννεϋ (24-8-2015).

–Τό ἑσπέρας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου παρέστη κατά τόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Parramatta Park (28-8-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου Parramatta (29-8-2015).

–Παρηκολούθησε τήν θεατρικήν παράστασιν «Κίτρινα Γάντια» τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος Kingsford (30-8-2015).

Κατά τόν μῆνα Σεπτέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Τό πρωῒ ἐπεσκέφθη τίς σχολικές ἐγκαταστάσεις τοῦ Κολλεγίου τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος Kingsford (4-9-2015)

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου & Ἑλένης Newtown (6-9-2015).

–Τό πρωῒ ἐτέλεσε Δοξολογία διά τούς μαθητάς καί μαθητριάς τοῦ Year 12 εἰς τό Κολλέγιον τοῦ Ἁγίου Σπυριδωνος Kingsford (11-9-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Ἀνδρέου Gladesville (13-9-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν πανηγυρικήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νικολάου Marickville ἐπί τῆ ὑψώσει τοῦ Τιμίου Σταυροῦ (14-9-2015).

–Τό ἑσπέρας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου παρέστη κατά τόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown (15-9-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν πανηγυρικήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Εὐφημίας Bankstown. Τό ἑσπέρας χοροστατοῦντος τοῦ Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου παρέστη κατά τόν Ἑσπερινόν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Σοφίας καί τῶν θυγατέρων αὐτῆς Taylor Square (16-9-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν πανηγυρικήν

Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Σοφίας καί τῶν θυγατέρων αὐτῆς Πίστεως Ἐλπίδος καί Ἀγάπης Taylor Square (17-9-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τοῦ Ἁγίου Νεκταρίου Burwood (20-9-2015).

–Τό ἑσπέρας ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν κατά τόν πανηγυρικό Ἑσπερινόν τῆς Παναγίας Μυρτιδιωτίσσης εἰς τόν φερόνυμον Ἱ. Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ Kogarah (23-9-2015).

–Συνοδευόμενος ὑπό τοῦ κ. Χαραλάμπους Ἰορδανίδου μετέβη εἰς τήν Ἱεράν Μονήν τοῦ Ἁγίου Γεωργίου του Βουνοῦ Springwood (25-9-2015).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν κατά τήν πανηγυρικήν Θείαν Λειτουργίαν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως τοῦ Χριστοῦ Kogarah (27-9-2015).

Γ' - Ε' ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ Κίνηση τοῦ Θεοφιλέστατου Ἐπισκόπου Δορυλαίου κ. Νικάνδρου

Κατά τόν μῆνα Ἰούλιον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Ἐπέστρεψεν εἰς Ἀδελαΐδα ἐκ τῆς Γεντεΐρας (13-7-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg ἐπί τῆ ἱερά μνήμη τῆς Ἁγίας μεγαλομάρτυρος Μαρίνης (17-7-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood καί ἐτέλεσε τό Μνημόσυνον τῆς Κυριακῆς Κοινότητος ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῶν ψυχῶν τῶν ἑλληνοκυπρίων καί ἑλλαδιτῶν ἀγωνιστῶν τῆς ἐλευθερίας, τῶν πεσόντων κατά τήν εἰσβολήν τῶν τούρκων εἰς τήν Μεγαλόνησον τό 1974.

–Εχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Πανηγυρικό Ἑσπερινόν εἰς τόν ὡς ἄνω ἑορτάζοντα Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (Κυριακή 19-7-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἑόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (20-7-15).

–Προήδρευσε συνεδριάσεως τοῦ Πρωτοβαθμίου Πνευματικοῦ Δικαστηρίου (22-7-15).

–Εχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Ἑσπερινόν ἐπί τῆ ἱερά μνήμη τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἀντωνίου Prospect (25-7-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω Ἱερόν Ναόν, ἑορτάζοντα τήν μνήμην τῆς Ἁγίας Ὁσιομάρτυρος Παρασκευῆς.

–Εχοροστάτησε καί ἐκήρυξε κατά τόν Πανηγυρικό Ἑσπερινόν εἰς τόν ἑορτάζοντα Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (Κυριακή 26-7-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἑόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (27-7-15).

Κατά τόν μῆνα Αὐγουστον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Εχοροστάτησε κατά τήν Ἱεράν Ακολουθίαν τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος πρὸς τήν Ὑπεραγίαν Θεοτόκον εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (1-8-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τόν Ἱερόν Ναόν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide (Κυριακή 2-8-15).

–Ἐπεσκέφθη εἰς τό νοσοκομεῖον τόν ἀσθενούντα Αἰδ. Πρωτ. π. Ἀγγελον Δραπανιώτην.

Προήδρευσε συνεδρίασεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Αδελφότητος (4-8-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν ἐπί τῆ Δεσποτικῆ ἑορτῆ τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος Χριστοῦ εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park (6-8-15).

–Ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton διὰ τοὺς μαθητάς τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου «Ἅγιος Γεώργιος» τῆς φερωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος (7-8-15).

–Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, προέστη τῆς Ἑξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ ἀειμνήστου Θεοδώρου Σιδέρη (8-8-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (Κυριακὴ 9-8-15).

Ἐτέλεσε τὴν Θεῖαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton διὰ τοὺς μαθητάς τοῦ Γυμνασίου τοῦ Ἡμερησίου Ἑλληνορθόδοξου Κολλεγίου «Ἅγιος Γεώργιος» τῆς φερωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος (13-8-15).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Αἰδ. π. Μιχαὴλ Ψαρομάτη, μετέβη εἰς τὴν καμπόπολιν Berri, ὅπου ἐχοροστάτησε κατὰ τὸν Πανηγυρικὸν Ἑσπερινὸν εἰς τὸν ἐορτάζοντα Ἱερόν Ναόν Κοιμήσεως τῆς Θεοτόκου (14-8-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν ὡς ἄνω πανηγυρίζοντα Ἱερόν Ναόν καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησεν ἐόρτιον τράπεζαν μεταφέρων τὰς εὐχὰς καί εὐλογίας τοῦ Σεβασμιωτάτου (15-8-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Παντελεήμονος Glenelg (Κυριακὴ 16-8-15).

–Προήδρευσε συνεδρίασεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἑξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς (19-8-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood (Κυριακὴ 23-8-15).

–Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Προφήτου Ἡλιοῦ Norwood, προέστη τῆς Ἑξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ ἀειμνήστου Παντελεήμονος Ζέβρα (25-8-15).

–Μετέβη εἰς τὴν πόλιν Port Augusta διὰ τὸ ἐτήσιον προσκύνημα τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Αδελφότητος εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου, ὅπου ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν ἐπί τῆς μνήμης τῆς Ἀποτομῆς τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προφήτου Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου. Κατὰ τὴν ἐπιστροφὴν μετέβη μετὰ τῶν λοιπῶν προσκυνητῶν εἰς τὴν πόλιν Port Pirie, ὅπου προσεκύνησαν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου τῆς φερωνύμου Ἑνορίας-Κοινότητος καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τὴν ὑπὸ τῆς Ἑνορίας-Κοινότητος παρατεθεῖσαν εἰς τοὺς προσκυνητάς νηστήσιμον τράπεζαν εἰς τὴν ἐνοριακὴν αἴθουσαν (29-8-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὴν τελευταίαν ἐν τῷ ὑφισταμένῳ Ἱερῷ Ναῷ Ἁγίων Ραφαὴλ, Νικολάου καί Εἰρήνης Athelstone τελεσθεῖσαν Θεῖαν Λειτουργίαν, ἐν ᾗ τῆς κατεδαφισέως του καί ἀνεγέρσεως εἰς τὴν αὐτὴν θέσιν τοῦ νέου Ἱ. Ναοῦ, καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τὴν παρατεθεῖσαν εἰς τὸ ἐκκλησίασμα τράπεζαν (Κυριακὴ 30-8-15).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τὴν Ὀσιωτὴν Καθηγουμένην Καλλισθένην, μετὰ τῆς Ὀσιωτ. Μοναχῆς Γρηγορίας, ἐκ τῆς Ἱεράς Μονῆς Παναγίας Γοργοπηκῆς Geelong (31-8-15).

Κατὰ τὸν μῆνα Σεπτέμβριον ὁ Θεοφιλέστατος:

–Προήδρευσε συνεδρίασεως τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Αδελφότητος (1-9-15).

–Εὐλόγησε ἑορταστικὸ δειπνὸν τῆς Ἑνορίας Ἁγίου Δημητρίου Salisbury διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πατέρα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησε καί ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐν Νοτίῳ

Αὐστραλίᾳ, ἀξιότ. κ. Ἀνδρέας Γούρας (5-9-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Σπυρίδωνος Unley καί ἐν συνεχείᾳ εὐλόγησε τράπεζα παρατεθεῖσαν διὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πατέρα (Κυριακὴ 6-9-15).

Ἐπί τῆ ἑορτῆ τοῦ Γενεσίου τῆς Θεοτόκου, ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton (8-9-15).

–Ἀνεχώρησε διὰ ποιμαντικὴ ἐπίσκεψιν εἰς Πέρθην (11-9-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης Northbridge, καί ἀπηύθυνεν εὐχὰς εἰς τοὺς νοεκλεγέντας πρόεδρον κ. Σάββα Παπασάββα καί μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου.

–Ἐχοροστάτησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου West Perth κατὰ τὰς Ἱεράς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ τῆς Ὑψώσεως τοῦ Τιμίου Σταυροῦ καί τῶν Χαιρετισμῶν εἰς τὸν Τίμιον Σταυρόν (Κυριακὴ 13-9-15).

–Τὴν κυριώνυμον ἡμέραν τῆς ἑορτῆς ἐλειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Νεκταρίου Dianella (14-9-15).

–Προήδρευσε Ἱερατικῆς Συνάξεως τῶν ἐν Πέρθῃ κληρικῶν. Ἀνεχώρησεν ἐκ Πέρθης ἐπιστρέφων εἰς Ἀδελαΐδα (15-9-15).

–Εἰς τὴν Ἱεράν Μονὴν Ἁγίου Νεκταρίου Croydon Park, προέστη τῆς Ἑξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ ἀειμνήστου Ἀναστασίου Δραπανιώτη, υἱοῦ τοῦ Αἰδ. Πρωτ. π. Ἀγγέλου καί ἀνταδελφου τοῦ Αἰδ. Οἰκον. π. Σωτηρίου, ἐκφωνήσας τὸν ἐπικηδεῖον καί μεταφέρων τὰς συλλυπητηρίους εὐχὰς τοῦ Σεβασμιωτάτου, καί ἐν συνεχείᾳ εἰς τὸ κοιμητήριον ἐτέλεσε τὴν ταφὴν (17-9-15).

–Εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Ἁγίου Γεωργίου Thebarton, προέστη τῆς Ἑξοδίου Ἀκολουθίας τοῦ ἀειμνήστου Ἰωάννου Σπίθα (19-9-15).

–Ελειτούργησε καί ἐκήρυξεν εἰς τὸν Ἱερόν Ναόν Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ Port Adelaide (Κυριακὴ 20-9-15).

–Συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ Πανοσ. Αρχιμ. π. Σιλουανῶ Φωτεινέα, συμμετέσχεν εἰς τὸ ὑπὸ τῆς Κεντρικῆς Φιλοπτώχου Αδελφότητος διοργανωθέν προσκύνημα εἰς τὴν πανηγυρίζουσαν σερβικὴν Ἱεράν Μονὴν Γενεσίου τῆς Θεοτόκου Inglewood, ὅπου ἐλειτούργησεν ὁ Σέρβος Ἐπίσκοπος Αὐστραλίας καί Ν. Ζηλανδίας, Θεοφιλέστατος κ. Εἰρηναῖος, καί ἐν συνεχείᾳ παρεκάθησεν εἰς τὴν παρατεθεῖσαν εἰς τὸ ἐκκλησίασμα τράπεζαν (21-9-15).

–Ἐδέχθη εἰς ἐπίσκεψιν τὸν ἐν Ἑλλάδι γεννηθέντα, καί μεταναστεύσαντα εἰς Αὐστραλίαν μετὰ τῶν γονέων του εἰς ἡλικίαν 8 ἐτῶν, δικαστὴν τοῦ Ἀνωτάτου Δικαστηρίου Βικτωρίας, ἀξιότ. κ. Αἰμίλιον Κύρου, τιμῶντα τὸ ἑλληνικὸν ὄνομα ἐν Αὐστραλίᾳ (25-9-15).

–Ἐπεσκέφθη εἰς τὸ νοσοκομεῖον τὸν ἀσθενοῦντα Αἰδ. Οἰκον. π. Χαραλάμπην Στράτον (30-9-15).

«ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ»

242 Cleveland Street, Redfern, 2016

Ἐπίσημο ὄργανο τῆς Ἱεράς Ἀρχιεπισκοπῆς Αὐστραλίας

Ἐκδίδεται ἀπὸ Συντακτικὴ Ἐπιτροπὴ

Ἐπεύθυνος ἐκδόσεως: Ἐπίσκοπος Ἀπολλωνιάδος κ. Σεραφεῖμ

Τεχνικὴ ἐπιμέλεια: Πρωτοπρεσβύτερος π. Ἄγγελος Ἀλιφιερᾶκης

www.voiceoforthodoxy.com